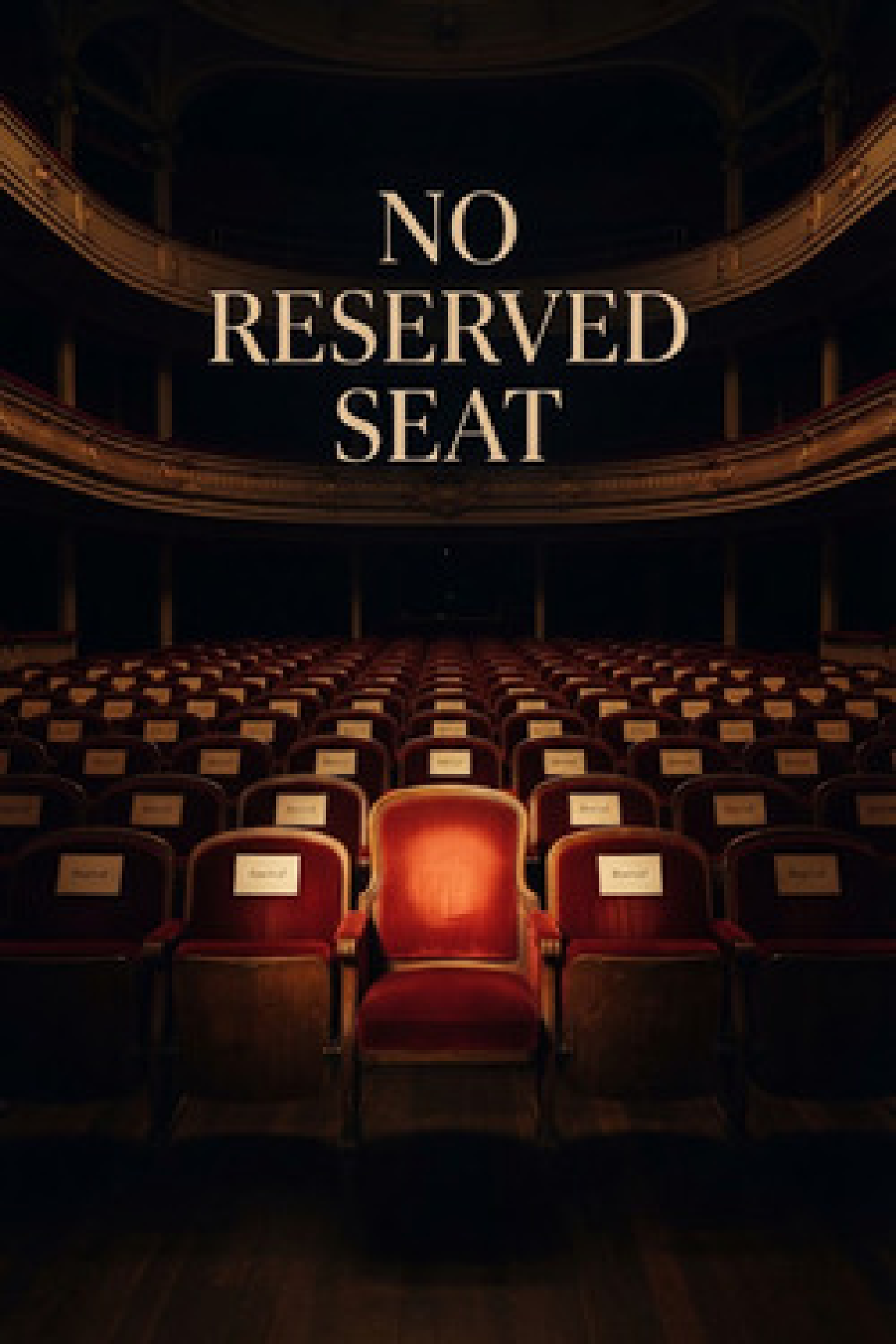

NO
RESERVED
SEAT

SEHEMU YA PILI

KIZINGITI 10

Hakuna Kiti Kilichohifadhiwa

Kwa miaka mingi niliamini kwamba hadithi zipo ili kueleza.

Kueleza tukio.

Kueleza maisha.

Kueleza uamuzi.

Kueleza kosa.

Ilikuwa imani ya kawaida.

Kila mara tunaposoma kitabu, tunaposikiliza simulizi au tunapotazama wasifu, tunatarajia kupata jibu.

Funzo.

Hitimisho.

Maana iliyopangwa.

Kisha niligundua kitu tofauti.

Hadithi muhimu zaidi hazielezi.

Zinatambua.

Hazikuambii ufikirie nini.

Zinakufanya uinue macho na kusema:

“Hata mimi.”

Ni kitu kidogo.

Hata hivyo kinabadilisha kila kitu.

Kwa sababu, wakati ule tunapojitambua ndani ya kitu, tunaacha kuwa watazamaji.

Tunakuwa washiriki.

Kitabu hiki, vizingiti hivi, safari hii ndefu havikuandikwa ili kustaajabiwa.

Kustaajabiwa ni dhaifu.

Kunadumu muda mfupi.

Kunaishi kwa umbali.

Mimi nilitaka kingine.

Nilitaka ukaribu.

Ukaribu unazaliwa tu wakati binadamu anapotambua kipande cha nafsi yake ndani ya hadithi ya mwingine.

Haijalishi nchi.

Haijalishi lugha.

Haijalishi dini.

Haijalishi kazi.

Kinachojalisha ni kujitambua.

Katika maisha yangu nimevuka mipaka mingi.

Ya kijiografia.

Ya kikazi.

Ya kibinafsi.

Na kila mara nilifikia hitimisho lilelile.

Wanadamu wanafanana zaidi sana kuliko wanavyoamini.

Yanabadilika maneno.

Yanabadilika mazoea.

Zinabadilika mila.

Lakini yanabaki yaleyale maswali.

Hofu.

Upendo.

Kutokuwapo.

Matumaini.

Uwajibikaji.

Kupoteza.

Utafutaji wa maana.

Ndiyo sababu hadithi iliyoandikwa mahali pamoja inaweza kueleweka upande wa pili wa dunia.

Si kwa sababu inasimulia utamaduni.

Kwa sababu inasimulia hali ya kibinadamu.

Nilipoanza kukusanya vipande vya uzoefu wangu, sikuwazia saga.

Sikuwazia mfumo wa masimulizi.

Sikuwazia hata kituo cha mwisho.

Nilikuwa najaribu tu kuelewa ni nini kilichokuwa kimebaki.

Baada ya kazi.

Baada ya safari.

Baada ya majaribu.

Baada ya watu niliokutana nao.

Baada ya miaka.

Jibu lilifika polepole.

Kilikuwa kimebaki kidogo sana kuliko nilivyofikiri.

Na kingi sana kuliko nilivyowazia.

Zilikuwa zimebaki kanuni.

Mahusiano.

Masomo.

Uwepo wa watu.

Dhamana zilizokubaliwa.

Uaminifu ulioshikiliwa.

Na zaidi ya yote kilikuwa kimebaki kitu nisichoweza kukifafanua.

Aina fulani ya uzi.

Kiungo kisichoonekana kati ya uzoefu unaoonekana kuwa mbali mmoja na mwingine.

Uzi uleule ambao labda umeandamana pia na maisha yako.

Kwa sababu kila maisha yana msuko wa siri.

Mwanzoni hatuuoni.

Tuna shughuli nyingi za kuishi.

Za kukimbia.

Za kuitikia.

Za kujenga.

Kisha, katika hatua fulani, wakati unatupa umbali wa kutosha.

Na hatimaye tunaanza kuutazama mchoro.

Si mkamilifu.

Si wa mstari mnyoofu.

Lakini wa kweli.

Labda hii ndiyo sababu tunasimulia hadithi.

Si ili kufundisha.

Ili kutambua.

Kutambua kilichokuwa.

Kile kinachoendelea kuwapo.

Kile kinachostahili kurithishwa.

Mara nyingi wananiuliza ujumbe ni upi.

Ukweli ni kwamba haupo mmoja tu.

Kila msomaji ataingia kwa mlango tofauti.

Mmoja atajitambua ndani ya baba.

Mmoja ndani ya mwana.

Mmoja ndani ya kupoteza.

Mmoja ndani ya kuzaliwa upya.

Mmoja ndani ya safari.

Mmoja ndani ya ugonjwa.

Mmoja ndani ya ustahimilivu.

Mmoja ndani ya upendo.

Hadithi ni ileile.

Mlango wa kuingilia unabadilika.

Na hivyo ndivyo inavyofaa.

Kwa sababu hakuna simulizi linalomilikiwa kabisa na yule anayeliandika.

Wakati ule linaposomwa, linakuwa pia la yule anayelipitia.

Nimejifunza kuheshimu mabadiliko haya.

Kutoyadhibiti.

Kutoyaelekeza.

Kuyaacha yatokee.

Mwishowe, kila msomaji anakiandika upya kitabu kilicho mbele yake.

Akitumia uzoefu wake mwenyewe.

Akitumia majeraha yake mwenyewe.

Akitumia kumbukumbu yake mwenyewe.

Kwa hiyo hakuna usomaji wa mwisho.

Kuna maelfu ya usomaji unaowezekana.

Wote halali.

Wote wa kweli.

Wote wa kibinadamu.

Nikiwa nimefika hapa, baada ya vizingiti hivi vyote, sihisi haja ya kumshawishi yeyote.

Sihitaji kuthibitisha chochote.

Sihitaji kutafuta idhini.

Sihitaji kujenga mnara wa kumbukumbu.

Uwezekano rahisi zaidi unanitosha.

Kwamba mtu, akisoma kurasa hizi, apate mahali pa kugusana.

Kujitambua.

Mwangwi.

Sentensi moja.

Kifungu kimoja.

Ukimya mmoja.

Kitu kitakachomfanya afikirie:

“Si mimi peke yangu.”

Labda hii ndiyo kazi ya kweli ya kila simulizi linalostahili kusimuliwa.

Kupunguza umbali kati ya wanadamu.

Hata kwa dakika chache tu.

Hata kwa kurasa chache tu.

Hata kwa kizingiti kimoja tu.

Kwa sababu mwishoni mwa njia, vyeo vinapopoteza umuhimu, takwimu zinapokuwa vumbi na wakati unapoanza kufanya kazi yake, linabaki swali moja tu.

Si ni nani uliyemstaajabia.

Si ni nani uliyemfuata.

Si ni nani uliyemwiga.

Bali ni nani uliyemtambua.

Na ndiyo sababu kizingiti hiki kipo.

Si kama hitimisho.

Si kama mwaliko.

Si kama maelekezo.

Bali kama uwezekano.

Kama katika kurasa hizi umekutana na kitu chako, basi mlango tayari uko wazi.

Huhitaji kuomba ruhusa.

Huhitaji kuthibitisha chochote.

Unahitaji tu kuuvuka.

Ingia ukijitambua.